

*Годишник на Народния Археологически
Музей Пловдив №1 (1948): 204-207*

Арх. Хр. Д. Пеев

Големият безистен в Пловдив

След Куршумхан, втората обществена сграда от съществено стопанско значение за Пловдив през турското владичество, е бил Големият безистен¹⁾). Разположен в средата на търговската част на града, той е съредоточавал голяма част от търговията с платове и други текстилни произведения. За него Евлия Челеби през

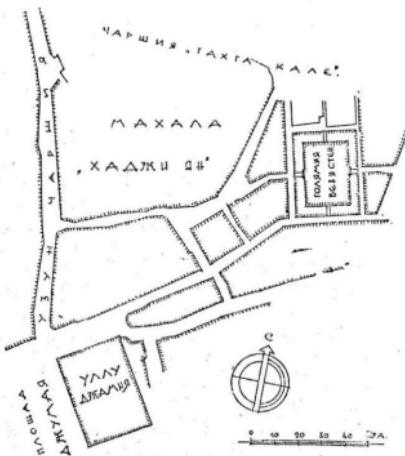
¹⁾ И. Вазов, Живописна България, Събр. съчинения, София, 1946, XI 180.

²⁾ П. т.

³⁾ Безистен, турска сграда за панаир, в която се помещават дюкани, нещо като обични магазини; обикновено в него са продавали стоки само от един бранци.

средата на 17 век казва: „Има единъ ги-
гиренъ, богатъ беистенъ съ здрави вра-
ти. Цѣннитѣ стоки на цѣлния градъ се
намиратъ въ него“¹. Това твърдение на го-

дили шест улици, които го свързвали с
всички краища на града. Той се е намирал
в махала Хаджиян²), зад големия Керван-
сарай-Куршумхан. Главният му вход е бил

Обр. 64. — План на квартала Тахтакале в Пловдив през XIX в.
Fig. 64. — Plan du quartier Takhtakalé à Plovdiv pendant le XIX s.

лямия турски пътописец отговаря на исти-
ната и ние ще можем да го разберем само
като се пренесем в онази епоха, когато
„цѣннитѣ“ стоки изобщо не са били много
и са могли да бъдат събиращи в една
масивна сграда, при това с здрави врати
и дебели стени, за да гарантират абсолютната сигурност на стоките.

За неговото ситуацияно разположение може да се съди от стария градски план³), извлечение от който е дадено на обр. 64. От тази скица се вижда, че беистенът е бил разположен в голямата Тахтакаленска чаршия и към него са во-

от голямата Узунчаршия⁴).

Самата сграда е била едноетажна каменна постройка, с външни размери: шир. 18·25 м. и дълж. 27·06 м., с застроена плоц около 500 кв. метра. Четири массивни стени, дебели около 1·9 м., се издигали високо и обграждали едно голямо правоъгълно пространство. Отвътре това пространство е било разделено на шест равни отдelenia, посредством две големи четвърти колони, върху които са стъпвали

¹) Д. Г. Гаджановъ, цит. съч., 689.
²) Вж.: Общъ регуляционъ планъ на гр. Пловдивъ от инж. И. Шинкертъ въ мѣрк 1:1000, отъ 1891 г., който се намира въ техническия отделъ при Пловдивската община.

³) Пловдивъ е имал тогава над 40 махали, всяка от които е имала отделно име; за тях вж. арх. Хр. Д. Пеевъ, Плов. общ. вестникъ, брой 279, 1942.

⁴) Узунчаршия се е казва за първата търговска улица от моста на р. Марица до площада пред голямата Джумая джамия, днес ул. Рафко Даскалов.